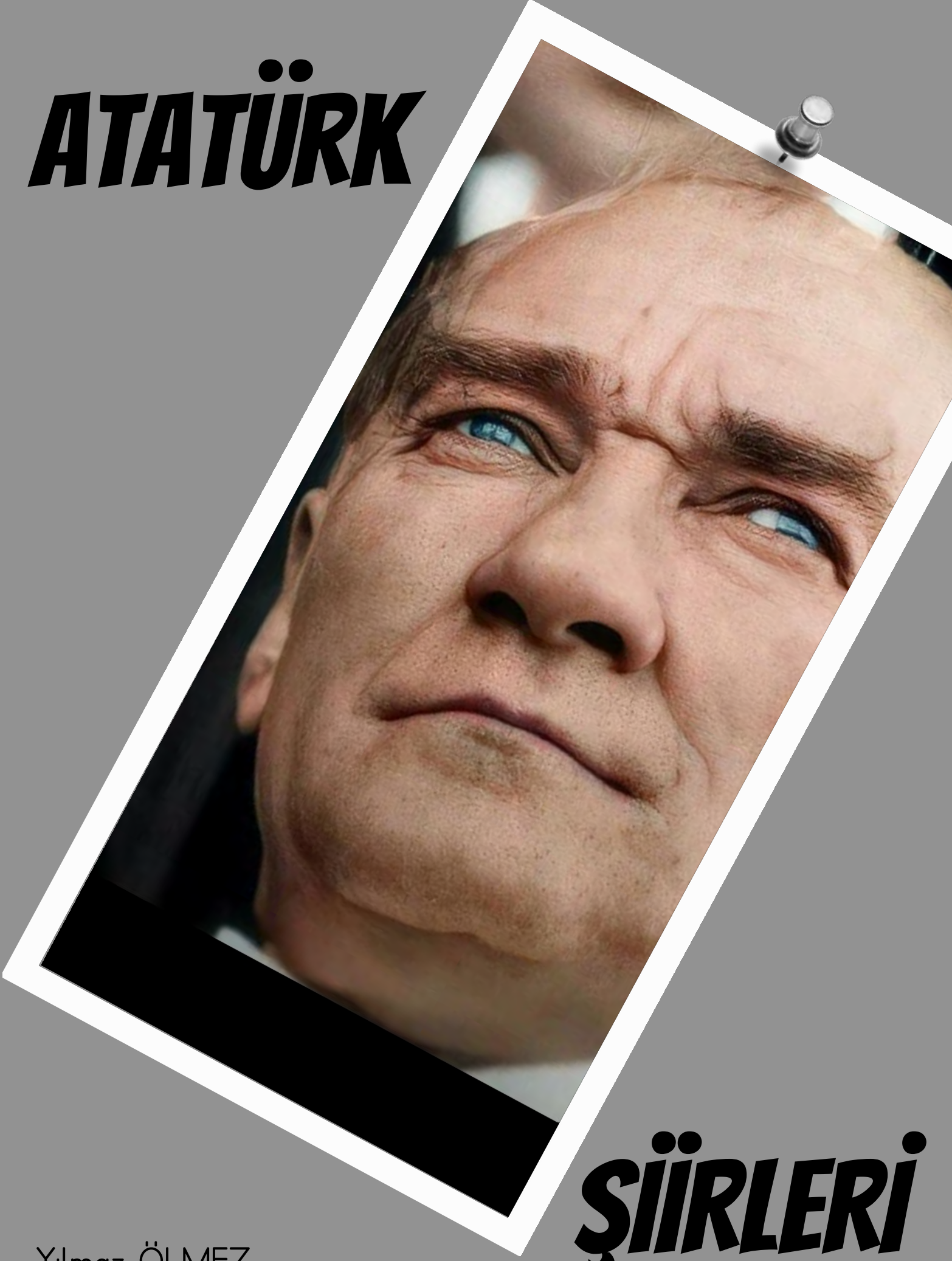

ATATÜRK

Yılmaz ÖLMEZ

ŞİİRLERİ

Geçmişten Günümüze Atatürk şiirleri

ŞAİRLERİMİZİN ATATÜRK ŞİİRLERİ

Yılmaz ÖLMEZ

İÇİNDEKİLER

Atatürk / (Cahit Sıtkı TARANCI)	6
10 Kasım 1952 / Vehbi KIZILGÜN	8
Ağıt - Destan / (Orhan Şaik GÖKYAY)	10
Atatürk / (Enis Behiç KORYÜREK)	12
Atatürk / (Hasan Ali YÜCEL)	14
Atatürk / (İlhan DEMİRASLAN)	16
Atatürk İçin / (Osman ATILLA)	18
Atatürk Kurtuluş Savaşında / (Cahit KÜLEBİ)	20
Atatürk Oratoryosu / (Selâhattin BATU)	24
Atatürk'e Ağıt / (Cahit KÜLEBİ)	28
Atatürk'ten Son Mektup / (Halim Yağcıoğlu)	32
Atatürk'ün Cenazesini Ankara'da Karşılarken / (Mithat Cemal KUNTAY)	35
Bizsiz Gidiyor / (Faruk Nafiz ÇAMLİBEL)	37
Büyük Arzu / (Arif Hikmet PAR)	39
Dağ Başını Duman Almış	41
(Bekir Sıtkı ERDOĞAN)	41
Dağ Başını Duman Almış	45
(Muzaffer ENDER)	45
Dahi-i Teceddüd'e	49
(Abdülhak Hamid TARHAN)	49
Gazi Destanı / (Aşık HASAN)	51
Gazimize / (Orhan Seyfi ORHON)	53
Gidiyor / (Orhan Seyfi ORHON)	55
Havza Yollarında Mustafa Kemal	57
(Ceyhun Atuf KANSU)	57
İstiklal Savaşında Mustafa Kemal	59
(Sabih ŞENDİL)	59

Geçmişten Günümüze Atatürk şiirleri

Mustafa Kemal Havası / (Edip AYEL)	61
Mustafa Kemal'den Konuştuk / (Özker YAŞIN)	64
Mustafa Kemal'in Güvercin'i	66
(Arif Hikmet PAR)	66
Mustafa Kemal'in Atı	68
(Behçet Kemal ÇAĞLAR)	68
Mustafa Kemal'in Kağnısı	73
(Fazıl Hüsnü DAĞLARCA)	73
Mustafa Kemal'in Mangası (Cahit KÜLEBİ)	75
Mustafa Kemal'in Saati	77
(Muzaffer UYGUNER)	77
Mustafa Kemal'ler Tükenmez	79
(Halim YAĞCIOĞLU)	79
Ne Anlatılmaz Şey / (Cevdet ATMACA)	81
O Geliyor / (Celal Sahir EROZAN)	83
O Gün / (A. Celâl ŞİMŞEK)	85
O'nsuz / (Ziya Osman SABA)	87
O'nun Sesi / (Yusuf Ziya ORTAÇ)	89
Sayende / (Orhan Şaik GÖKYAY)	91
Şu Sonsuz Koşu (Ceyhun Atuf KANSU)	93
Büyük Misafir / (Faruk Nafiz ÇAMLIBEL)	95
Atatürk'e Ağıt / (Aşık VEYSEL)	97

Atatürk / (Cahit Sıtkı TARANCI)

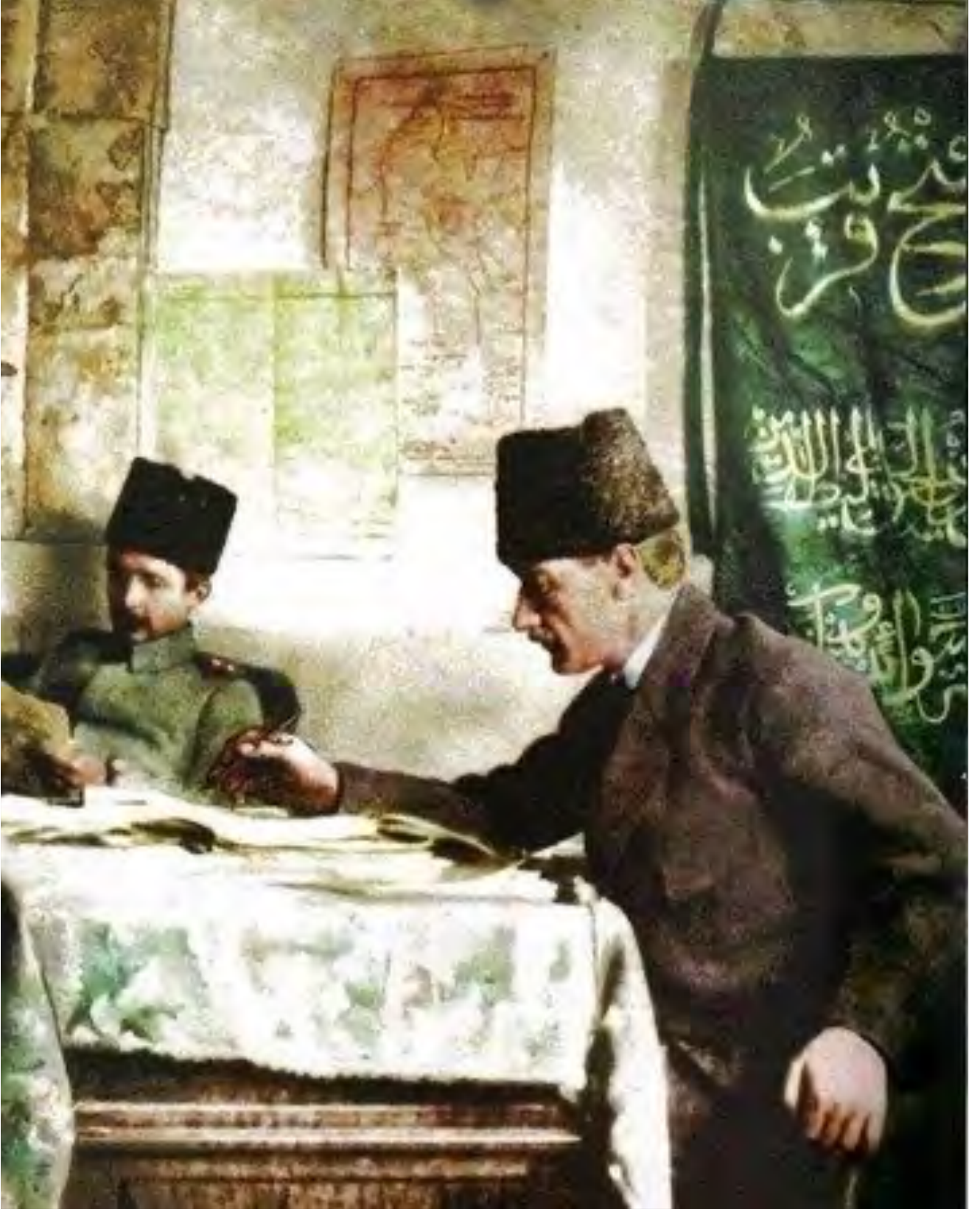
ATATÜRK

Atatürküm eğilmiş vatan haritasına
Görmedim tunç yüzünde böylesine geceler
Atatürk neylesin memleketin yarasına
Uçup gitmiş elinden eski makbul çareler

Nerde istiklâl harbinin o mutlu günleri
Türlü düşmana karşı kazanılan zaferi
Hiç sanmam öyle ağarsın bir daha tan yeri
Atatürküm ben ölecek adam değildim der.

Git hemşehrim git kardeşim toprağına yüz sür
Odur karşı kıyadan cümlemizi düşünür
Resimlerinde bile melül mahzun düşünür
Atatürküm kabrinde rahat uyumak ister.

Cahit Sıtkı TARANCI

10 Kasım 1952 / Vehbi KIZILGÜN

10 KASIM 1952

Sabahlar, her zaman güzel değildir,
Her zaman ayrılık akşamlarla gelmez.
Al atlar sırtında hoyrattır fecir,
Hoyrattır, ne kalbler kırmıştır, bilmez.
Sabahlar her zaman güzel değildir.

Vakti, bir yerinden bölünce şafak
İri ve rüyalı gözlerle müphem;
Nur olmuş içimde sanırım ak pak
Ayrı bir mânada korktuğum adem,
Eski düşüncemde, rahat ve uzak.

Fethe çıkmış gibi duyarım birden
Eşsiz gururunu bir cihangirin.
Ufuklar üstünde yüzen tekbirden
Vatanca büyümüş asil ve derin
Bir matem tutmekte şimdi fecirden

Nefti yalnızlığı başlar zamanın
Mağfiret ürperir, dağılır, uçar.
Ölüm korkusuyla dolu bir anın
Müphem uzletinde ebedî ruhlar;
Nefti yalnızlığı başlar zamanın.

Rüzgar esmez olmuş, sular durgundur,
Bir garip hali var Dolmabahçe'nin;
Hala içimizde yüzen gecenin
Aydınlık bilmeyen devamı durur,
Rüzgar esmez olmuş, sular durgundur.

Ruh için, ölümsüz, derler cihanda,
Her mevsim onunla güzel her seher
Bütün esatiri parçalasan da
Atatürk önünde mağlupsun kader!
Ruh için, ölümsüz derler cihanda.

Vehbi KIZILGÜN

Ağıt - Destan / (Orhan Şaik GÖKYAY)

AĞIT - DESTAN

Bir ağıt söyleyeyim, dağlar dilinden
Dumlu'dan Ağrı'ya ün gitsin gelsin!...
Destanlar duyulsun tarih yolundan,
O günden dünlere şan gitsin gelsin...

Çekin küheylanın atlasın binsin,
Al yelelerinde yankılar dönsün.
Afyon'dan İzmir'e ordular insin.
Süngü uçlarından can gitsin gelsin...

Neymiş yarım?! Sancak çekilsin uca,
Şılasın göklerde yüceden yüce
Sormak lüzum değil, halimiz nice?
Yanan yüreklerden kan gitsin gelsin...

Sen ey yayda bir ok gibi kurulu!
Bir ok değdi, düştün yere yaralı!
Dört yanında ak mermerler örülü,
Sars devir bunları, sin gitsin gelsin...

Gökyay'ım neylesin ıssız çağlarda!
Bir ağlar bir güler, durmaz kararda,
Bir başka dağ gibi sen dur dağlarda,
Akşamdan sabaha gün gitsin gelsin...

Orhan Şaik GÖKYAY

Geçmişten Günümüze Atatürk şiirleri

Atatürk / (Enis Behiç KORYÜREK)

ATATÜRK

Ey sanki alev saçlı zafer küheylaniyle
Kurtardığın vatanda en yüce şehsüvarsın,
Bir şimşek çağlayanı haliyle Türk kanıyla
Aldığı şâna lââyık bir tarihte bir Sen varsın.

Erişmez vasfına hiçbir rebabın sesi
Sen yükseksin ilhamın yıldızlı göklerinden,
Dehâdan kanatlanın kılıcının şulesi
Ebediyette olmuş bir murassa kasiden,

Kızıl gökte parlayan Ay-yıldız'ın nurusun.
Sen en büyük milletin, Türklüğün gururusun
Bu yurdun timsalisin bugün bütün cihanda
Gözler, gönüller senin, senin şeref de şan da!

Enis Behiç KORYÜREK

Atatürk / (Hasan Ali YÜCEL)

ATATÜRK

Türk'ü ölümden
Odur kurtaran
Odur yeniden
Türklüğü kuran.

Yaptığı ordu
Düşmanı kovdu.
Ulus, yurdu
Odur yaratan.

Türk'ün dileği
Onun ereği.
Yüce yüreği
Türklüğe vatan.

Bu memleketi,
Cumhuriyeti
Canıyla etti
Bize armağan.

Atamızsın sen,
Adımız senden.
Yürür izinden
Sana inanan.

Ülküm yürüsün,
Türklük büyüsün
Sen Atatürk'sün
Ey yüce Başkan!

Hasan Ali YÜCEL

Geçmişten Günümüze Atatürk şiirleri

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

Atatürk / (İlhan DEMİRASLAN)

ATATÜRK

Atatürk dedim iptida
Önümü ilikledim.

Nasıl söylerim öldüğünü
Atatürk'üm karşımda,
Yatmış uyumuş karlar üstüne
Kalpağı başında.

Nasıl söylerim öldüğünü
Çenesine uzanmış eli
Atatürk'üm çıkar Kocatepe'ye
Dalgın, düşünceli.

Nasıl söylerim öldüğünü
Elinde beyaz tebeşir
Geçmiş tahta başına
Atatürk'üm ders verir.

Nasıl söylerim öldüğünü
Başında yeni şapkası
Yola çıkmış yürümüş
Kalabalık arkasında

Nasıl söylerim öldüğünü nasıl
Bir ışık vurmuş yüzüne
Atatürk'üm bakıyor besbelli
Çekidüzen verelim üstümüze.

İlhan DEMİRASLAN

Geçmişten Günümüze Atatürk şiirleri

Atatürk İçin / (Osman ATİLLA)

ATATÜRK İÇİN

Tuttun elimizden çıktık sefere,
Kurtardık vatani, milleti Atam.
Serdik kör denilen talihi yere,
Zaferdir savaşın nimeti Atam.

Dağlar altımızda at oldu bizim.
Sen dedin:-Uyan Türk! Açıldı gözüm.
Sakarya suyundan yununca yüzüm,
Bilindi Türklüğün kıymeti Atam.

Duyarım, dalgalar sahili döğör,
Sen sade bir "Paşa" olaydın eğer
Yine kalbimizde alacaktın yer,
Sensin bu vatanın ziyneti Atam.

Bir eşin varmıydı civanmertlikte?
İyi ettik sana "Ata" dedik te;
Sevgin göğsümüzde, eller tetikte,
Sendin bize Tanrı himmeti Atam

Her Türk olan "Atam" der de tutuşur,
İşitir emrini derdi yatıştır;
Kâfi bu teselli ona yetişir;
Sana lâayık olmak niyeti Atam.

Osman ATİLLA

Geçmişten Günümüze Atatürk şiirleri

© tam35.blogspot.com

Atatürk Kurtuluş Savaşında / (Cahit KÜLEBİ)

ATATÜRK KURTULUŞ SAVAŞINDA

Ne bulutlar gitti, ne padişahlardan bir haber geldi.
Kemal Paşa derler bir yiğit vardı.
Bu sefer de millet türkülerle Kemal Paşaya haber saldı.

V

Kemal Paşa, yenilmez yiğit, şanlı komutan!
Savaş girer gibi yetiş bize!
Yetiş bize, çöllerde bile olsan!
İnanç doldur, güç doldur içimize!
Bin kere yurdumuzu kurtaran!
Bir görseydin ağlardın hâlimize!
Kuşun kanadında türküler
Kemal Paşanın gönlüne vardı,
Cevabından önce kendi geldi.

VI

Bir gemi yanaştı Samsuna sabaha karşı
Selâm durdu kayığı, çaparı, takası,
Selâm durdu tayfası
Bir duman tüterdi bu geminin bacasından bir duman
Duman değildi bu!
Memleketin uçup giden kaygılarıydı.
Samsun limanına bu gemiden atılan
Demir değil!
Sarılan anayurda
Kemal Paşanın kollarıydı.

Selâm vererek Anadolu çocuklarına
Çıkarken yüce komutan
Karadenizin hâlini görmeliydi.
Kalkıp ayağa ardısıra baktı dalgalar
Kalktı takalar,
İzin verseydi Kemal Paşa
Ardından gürleyip giderlerdi.
Erzuruma kadar.
Bu ne inançtı ki, Kemal Paşa
Atının teri kurumadan
Sürüp geldin yeni yeni savaşların peşinde

VII

Bir selâm gibi gitti Erzuruma,
Bin selâm gibi geldi Sivas'a Erzurumdan.
Dağlar alçaldı yol vermeğe,
Temizlendi ilkımından karından.
Analar bacılar yola döküldü,
Cephane taşıdı arkasından.
Irmaklar suyundan faydalattı,
Ağaçlar daldasından.
Yer gök inledi bir yol daha
Kurtuluş savaşından.

.....
Düşman koymuş meydanları kaçıyordu.

XI

Kattı Kemal Paşanın ordusu düşmanı uğruna
Pişman eti anasından doğduğuna.
Çevirdi Sakarya, çevirdi süvariler,
Veryansın etti topçu,
Veryansın etti piyadeler.

Kattı Kemal Paşanın ordusu sürdü gitti,
Yetiştikçe vurdu düşmana.
Hayın düşman sarhoş gibi sallana sallana
On beş günde İzmir dar buldu,
Ölen kurtuldu, sağ kalan teslim oldu.
Kaçtı gemiler.
Alnı sargılı, kolu sargılı, boynu sargılı,
Ahmetler, Bekirler, Aliler,
Mahmutlar, Kâzımlar, İsmailerler
Peşlerinden yettiler,
Diz çöküp Kordonboyuna
Ta yürekten çekip tetiği
Gemilere yaylım ateş ettiler.
Bu ne inançtı ki, Gazi Paşa!
Atının teri kurumadan
Sürüp gittin yeni yeni savaşların peşinde.

XII

Sana borçluyuz ta derinden!
Çünkü yurdumuzu sen kurtardın,
Hasta, yorgun düşmüştük,
Yaralarımızı iyice sardın.
Yiğittin, inanç doluydun yapıcıydın,
Sanatkârdın, denizler kadar engin;
Kimsenin görmediğini görürdün
Sevgiyle bakan gözlerin.
Dedin ki: Bu millet, bu büyük millet
Yüzyıllar boyunca geri kalmış;
Bu yurt, bu güzel yurt, bizim yurdumuz
Her yanından yaralar almış.

Dedin ki: Bir güzel savaşmalı
Kurmak için yeniden;
Bilgiyle, inançla, coşkunlukla
"Övün, çalış, güven!"
Sana borçluyuz ta derinden!
Işığsın bu yurdun.
Dilimizi, ulusallığımızı öğrettin bize,
Çünkü cumhuriyetimizi sen kurdun.
Hürriyeti sen yaydın içimize,
Halkçıyız dedin halk içinden,
İnançta hür yetiştirdin bizi,
Borçluyuz sana ta derinden!
Devrimlerle yüceltti, çok yüceltti,
Bu milleti temiz ellerin.
Sana borçluyuz ta derinden
En büyüğü Mustafa Kemallerin!

Cahit KÜLEBİ

Atatürk Oratoryosu / (Selâhattin BATU)

ATATÜRK ORATORYOSU

İHTİYARLAR KOROSU

Yol kapalı, yol uzun, tanyeri karanlık,
Yürür Atatürk elinde ışık...
Geceler mi çöktü? Karalar mı bastı?
Çatılar mı göçtü? Damlar mı yıkık?
Yetişir Atatürk imdâda o zaman,
Atatürk başta o zaman
İşte Atatürk o zaman büyük.

ANALAR KOROSU

Hey çelik göğüslü, kaya omuzlu!
Düşman binlerle, engel yüzbin!
Doruklar yüce tepeler şahin,
Gene de onun buyruğu: İleri!
Yüreği, soluğu ileri...
Ordular, atılın ileri!
Kartallar sınırdan sınıra uçun!...
Yiğitler, koşun ileri!

HALK KOROSU

Nasıl atıldındı düşmana acınla,
Ellerin kanda, kırılmış kaburgan.
Nasıl döğüşündü yenilmez gücünle,
İnmeden bir soluk atından.
Büyüktü savaşın, büyüktü ulusun da,
Bastiğın toprak kahraman.

ANALAR KOROSU

Sana bağlandı gönüller o gün,
Baş kodu yoluna başı olan
Sana eklendi sevgiler, saygılar,
Yüceydin daha da yüceldin o zaman...
Atatürk bir destan oldu koskoca.

İHTİYARLAR KOROSU

Açıklar, açlar, yenikler, yitikler,
Bir uçtan bir uca çırpınan bir vatan.
İnişler, yokuşlar, göçüşler, çöküşler,
Kağnı kağnı ateş, oluk oluk kan.
Nineler dizlerini uzattı başına,
Analar saçlarını örttü üstüne,
Yorgun kanatları, omuzları kan...
Saf saftı ölümler meydanlarda,
Vurulmuş devlerdi açıkta yatan.

GENÇLER KOROSU

Göz seni görmeyince kör oldu o gün,
Bir seni bulmayan umutsuzdu.
Adını anmayan mutsuzdu,
İzinde yürüyen yol aldı o gün.

ANALAR KOROSU

Ömrün koskoca bir acıydı, Atatürk,
Kimse çekmedi sencileyin.
Baş baştı yüreğin göz gözdü.

GENÇLER KOROSU

Karaydı geceler doğularca,
Bir sen güneşce gürledin.
İnanın dedin ulusa inanınca,
Güvenin dedin.

HALK KOROSU

Elele çıktık yola seninle,
Sen eyittin biz eyittik seninle,
Ateşe, ölüme gittik seninle
İşte önümüz sonumuz seninle,
Ya varız ya yoğuz seninle...

GENÇLER KOROSU

Sen gel bize gene, Atatürk!
Yürü bizimle ölüme dirime,
Hep sen ol bizimle,
Kal bizimle,
Yürü bizimle,
Ara, bul bizimle,
Hep sen ol bizimle
Atatürk

Selâhattin BATU

Atatürk'e Ağıt / (Cahit KÜLEBİ)

ATATÜRK'E AĞIT

Edirnedен Ardahana kadar
Bir toprak uzanır,
Boz kanatlı üveyikler üstünden uçar
Ardahandan Edirneye
Edirnedен Ardahana kadar.

Kopdağında akar bir çeşme var
Serçe parmak kalınlığında suyu
Haram etmiş gece gündüz uykuyu
Akar da akar.

Samsunun evleri denize bakar
Sokakları yosun içinde;
Çaparlar, takalara, mavnalar,
Bilyalar gibi suyun yüzünde
Bir iner bir kalkar.

Kazovadan bir yar sevdim
Adamı günaha sokar.

Savaştepe köprüsünden geçen tirenler
Sel olur İzmirde akar.
İzmirin denizi kız, kızı deniz
Sokakları hem kız hem deniz kokar.

Bu toprak bizim yurdumuzdur
Deli gönül yücesine çıkar,
Bir üveyik olur uçar gider
Ardahandan Edirneye
Edirnedен Ardahana kadar.

Amasya'ya benzin yüklü bir yaylı geldi
Yağmurlu bir günde.
Devrisi gün silâh çattılar
Candarmalar hükümetin önünde,
Kemal Paşa çıkageldi

Bir alevdir aldı gitti yurdumuzun gönlünde,
Çorap gibi söküp attı
Düşmanları ordumuzun önünde.
Bu ne inançtır ki Gazi Paşa!

Atının teri kurumadan
Sürüp gittin yeni yeni savaşların peşinde!
Davullar zurnalar döğende
Ben seni hatırlarım!
Binip tirene gezende
Ben seni hatırlarım!

Tam iki yaşındaydım
Düşman İzmir'e girende!
Ben de gelecektim ama anam koymadı.
Küçüksün oğul dedi. Ben giderim ana bırak dedim.
Gideceğin bu yol dedi.
Şimdi büyüdüm sürüp geldim
Felek koydun ise bul dedi

Cahit KÜLEBİ

Atatürk'ten Son Mektup / (Halim Yağcıoğlu)

ATATÜRK'TEN SON MEKTUP

Siz beni hâlâ anlayamadınız,
Ve anlayamayacaksınız çağlarca da,
Hep tutturmuş "yıl 1919, Mayısın 19'u" diyorsunuz,
Ve eskimiş sözlerle beni övüyor, övünüyorsunuz.

Mustafa Kemal'i anlamak bu değil,
Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil.

Bırakın o altın yaprağı artık,
Bırakın rahat etsin anılarda şehitler,
Siz bana neler yaptınız ondan haber verin,
Hakkından gelebildiniz mi yokluğun, sefaletin,

Mustafa Kemal'i anlamak yerinde saymak değil,
Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil.

Bana muştular getirin bir daha,
Uygar uluslara eşit yeni buluşlardan;
Kuru söz değil iş istiyorum sizden anladınız mı,
Uzaya Türk adını Atatürk kapsülüyle yazdınız mı,

Mustafa Kemal'i anlamak avunmak değil,
Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil

Hâlâ o acıklı ağıtlar dudaklarınızda,
Hâlâ oturmuş 10 Kasımlarda bana ağlıyorsunuz,
Uyanın artık diyorum, uyanın, uyanın,
Uluslar, fethine çıkıyor uzak dünyaların.

Mustafa Kemal'i anlamak göz boyamak değil,
Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil

Beni seviyorsanız eğer ve anlıyorsanız,
Laboratuvarlarda sabahlayın, kahvelerde değil,
Bilim ağartsın saçlarınızı, kitaplar,
Ancak böyle aydınlanır o sonsuz karanlıklar.

Mustafa Kemal'i anlamak ağlamak değil,
Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil.

Demokrasiyi getirmiştım size, özgürlüğü
Görüyorum ki hâlâ aynı yerdesiniz hiç ilerlememiş;
Birbirinize düşmüşsünüz halka eğilmek dururken,
Hani köylerde ışık, hani bolluk, hani kaygısız gülen,

Mustafa Kemal'i anlamak işitmek değil,
Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil.

Arayı kapatmanızı istiyorum uygar uluslarla,
Bilime, sanata varılmaz rezil dalkavuklarla,
Bu vatan, bu canım vatan sizden çalışmak ister,
Paydos öğünmeye, paydos avunmaya, yeter,yeter,

Mustafa Kemal'i anlamak aldatmak değil,
Mustafa Kemal ülküsü sadece söz değil.

Halim Yağcıoğlu

Atatürk'ün Cenazesini Ankara'da Karşılarken / (Mithat Cemal KUNTAY)

ATATÜRK'ÜN CENAZESİNİ ANKARA'DA KARŞILARKEN

Gene on beş sene evvel gibi Gazi geliyor,
Gene on beş sene evvelki kadar yükseliyor.

Gene başlarda oturmuş, gene göklerde başı;
Yıldırımlar gene bir eski silâh arkadaşı.

Ölümün bitmeyen ufkunda yatarken gene sağ;
Bir avuç toprak olurken gene yüksek, gene dağ.

Gene bir memleketin satveti bir tek emeli.
Koca bir yurdu tutarken gene sapsağlam eli.

Çürüyen göğsü için takızaferler gene dar;
Gene sağdır, gene sağlamdır O, hem dünkü kadar.

Ona hicranla... hayır, sade taabbütle eğil;
Ölüdür; doğru, fakat öldüğü hiç belli değil.

Mithat Cemal KUNTAY

Geçmişten Günümüze Atatürk şiirleri

Bizsiz Gidiyor / (Faruk Nafiz ÇAMLIBEL)

BİZSİZ GİDİYOR

Fecre benzettiği bayrakla kefenlenmiş Ata,
Çıktı bir kor gibi mermer kapısından sarayın.
Gönlümüz, bayrağı öğrendiği günden beri ta
Duymamıştır bu kadar hüznünü yıldızla ayın!

Gidiyor, gizleyerek sır gibi bizden sesini,
Çıkıyor, ilk olarak bir yola Başbuğ bizsiz.
Biz, ki dünyada, bırakmazdık onun gölgesini,
Bu ne hicranlı seferdir ki beraber değiliz.

Yürüyor, kalbimizin durduğu bir yolda değil,
Kanlı bir gözyaşı nehrinde muazzam tabutun.
Ey ilâhın yüce davetlisi, göklerden eğil,
Göreceksin, duruyor kalbimiz üstünde putun!

Sen ki Gayya'ya düşen on yedi milyon Türk'ün
Dehşetinden sararırken yüzü yaprak yaprak,
Onu bir hızla çevirmiştin ölümden daha dün:
Tunç elin, yalçın iradenle kolundan tutarak.

Ve bugün on yedi milyon geliyor bir yere de,
Ebedî yolculuğundan seni döndürmek için
-Onu yoktan var eden sendeki derman nerede?
Gücü ancak yetiyor kabrine yüz sürmek için

Faruk Nafiz ÇAMLIBEL

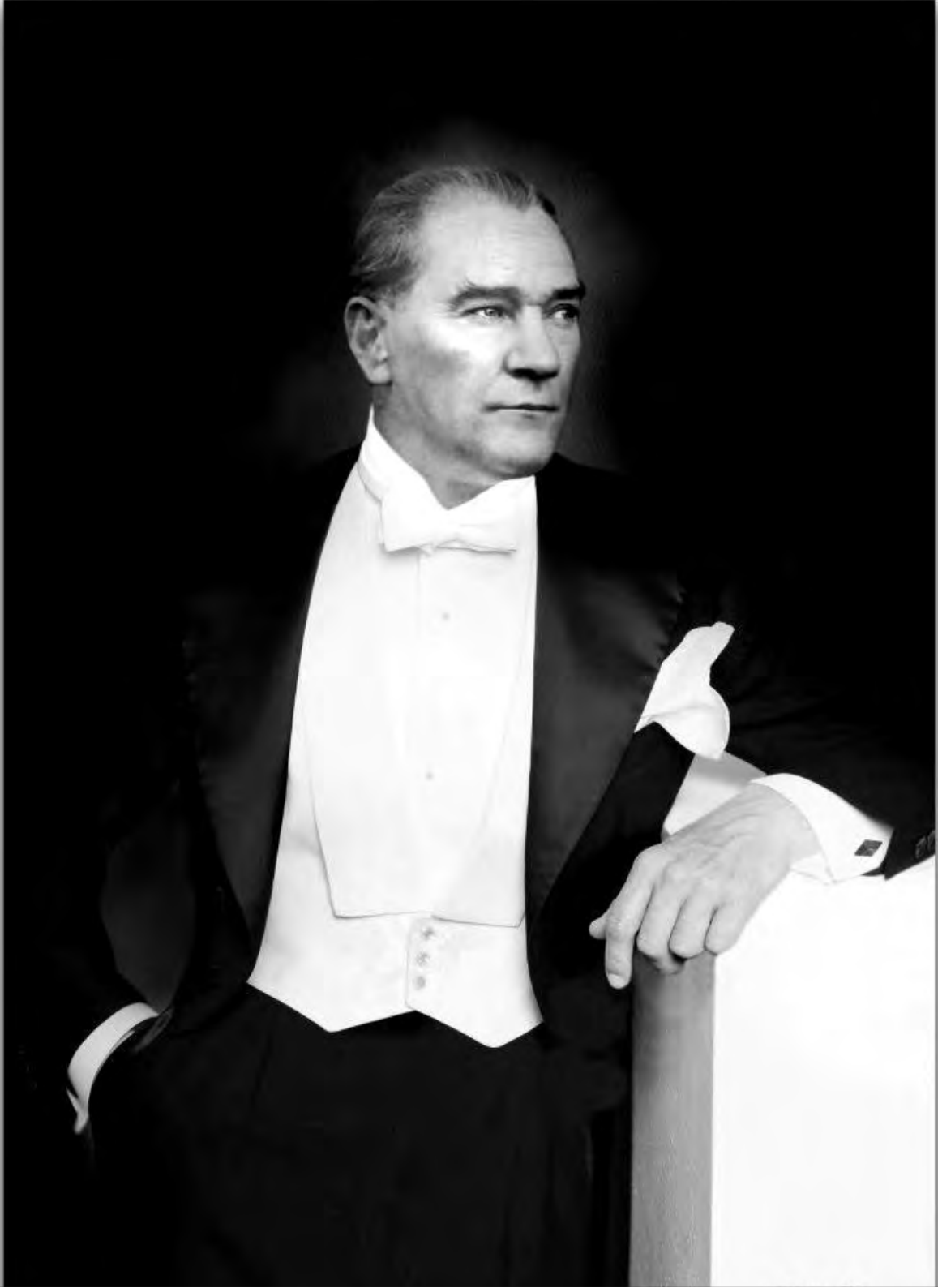

Büyük Arzu / (Arif Hikmet PAR)

BÜYÜK ARZU

Ağustos gecesinde mavi ışıklar iniyor tepelerden,
Lâcivert bir yelpaze gibi açılmış gökyüzü.
Gazi, çadırdan çıktı, arkasında paşalar,
Meşin kırbacı dizlerine vuruyor.
Şöyle bir yukarı kaldırdı başını:
Bayrağa gönül vermiş gibi yıldızlar...
Sonra heyecanla İsmet Paşa'ya soruyor:
- Erat hazır mı İsmet ?
- Her şey tekmil, Paşam!
O bir ayna gibi bilirdi içimizi,
Gözlerinde yarınki şafaklardan izler.
Karanlıkta baktı, parıldıyor süngüler...
- Merhaba asker! dedi,
Saflar önünden geçti;
Mehmetler "Yaşa, yaşa!" diyordu.
O altın saçlarını vermiş geceye
Şimdi her şeyi unutmuş,
Yalnız büyük bir aşkla
Afyon sırtlarına doğru
Haşmetle kartallar gibi süzölmek istiyordu.
Bir alev çağlayanı halinde
Akdeniz'e dökölmek istiyordu.

Arif Hikmet PAR
Kartal Bakışlı Deha'dan

Dağ Başını Duman Almış (Bekir Sıtkı ERDOĞAN)

DAĞ BAŞINI DUMAN ALMIŞ

"Dağ başını duman almış
Gümüş dere durmaz akar..."
Türkeli'ne kâfir dolmuş
Dadaş ağlar, uşak ağlar, er ağlar!
Efkâr efkâr üstüne basmış da Mustafa'yı,
Küsüvermiş ne varsa düşmanına, dostuna
Sürüvermiş takayı bir kâbus diyarından...

Ayrılık bir şey değil çekilir dostum, amma
Vatan mahzun bir yandan...
Samsun'un kıyıları dalgalarla hareli,
Çayır, çimen başağı, yeşilinden yaralı
Düşmanın allar giyer, Anadolu'm karalı!
Gel gidelim Mustafa'm Erzurum illerine;
Toz olalım Mustafa'm bu vatan yollarına!
"Güneş ufukta şimdi doğar,
Yürüyelim arkadaşlar..."
Yürüyelim uşaklar, yürüyelim dadaşlar;
Bugün 19 Mayıs
Bir tarih burada biter, bir tarih burda başlar!

Niye deniz dalgalı?
Niye dağlar gölgeli?
Niçin öksüz çiçekler?

Deniz mahzun, dağlar mahzun, gök mahzun;
Düşman gelmiş, vaktimiz yok, yol uzun...
Gel koşalım Mustafa'm Sivas sokaklarına;
Karışalım Mustafa'm vatan topraklarına!...

"Ankara, Ankara! Güzel Ankara!
Seni görmek ister her bahtı kara!"
Fakat öyle müthiş ki içimizdeki yara;
Sarmadıkça yurdumu al renkli bayraklara
Yatmam bu topraklara, yatmam bu topraklara...

Telefon direkleri
Hayırlı haber taşır;
Aydın'daki efeler
Silâhlarla oynar...
Ve İstanbul gökleri
Gözü nemli dolaşır...

Dur bakalım Mustafa'm şu dünyanın haline
Düşmeyelim Mustafa'm cümle âlem diline...
"Şu İzmir'den aman efem, ayva gelir, nar gelir..."
Dökmezsen iki günde şu Yunanı denize,
Ar gelir be Mustafa'm, ölüm sana ar gelir...
Bizim gibi göklerde ay-yıldız indirene,
Ellerin emelini bir anda söndürene
Kılıcın kabzasında hıncını dindirene,
Zor gelir be Mustafa'm, esaret çok zor gelir...

Bu dipçik, bu da namlu;
Bu Sakarya, bu Dumlu...
Gel uçalım Mustafa'm hedefimiz Akdeniz;
Asil doğduk Mustafa'm biz hürriyet isteriz!..
"İzmir'in dağlarından çiçekler açar..."
Bugün 19 Mayıs:
Bir tarih burda biter, bir tarih burda başlar!
Bahar sabahında biz:

Dağlardaki çiçekler,
Uçuşan kelebekler;
İhtiyarlar ve dinçler,
Bel bağladığın gençler
Yoluna andıçeriz!
"Sesimizi yer, gök, su dinlesin,
İnlesin be Mustafa'm arş-ı âlâ inlesin!..."

Muzaffer ENDER

Dağ Başını Duman Almış (Muzaffer ENDER)

DAĞ BAŞINI DUMAN ALMIŞ

Bir sisli kasım sabahıdır bu;
Düştüler yollara Kırklar Yediler...
Dağ başını duman almış kardeşim,
Gün doğmayacakmış, dediler.
Baktım ki bütün gökyüzü baştan başa تنها,
Bir kapkara matem sarıyor memleketi,
Her sineyi bir kapkara yas dolduruyor,
Ev ev bacalardan taşıyordu.

Bir sisli kasım sabahı baktım,
Baştan başa öksüz koca bir yurt,
Taş taş döğünüp ağlaşıyordu.
Nereden çıktı bu ferman nereden?
Dağ başını duman almış kardeşim,
Ansızın bir karayel esti meğer pencereden,
Karıştı tarihin sayfaları...

Toz duman içinde Anafartalar!
Samsun, Erzurum, Sivas,
Baş döndürücü bir hız geçiyor memleketi,
Nefesler tıkanıyor, adımlar şaşıyordu.
Büyüdü ellerim, ayaklarım, kafam!
Sakarya boylarında bir yanık türkü,
Akdeniz'i gösteriyor Mustafa'm!
Kağnılar mermi değil, iman taşıyordu.

"Dağ başını duman almış" kardeşim,
"Gümüşdere durmaz akar"
Bir dert ki kemirir içimiz kasım sabahları,
Bir dert ki yakar!
Yeni bir bayrama girmişti vatan,
Her taraf mutlu ve hür,

Tuttu baştan başa Türk yurdunu bir resmi geçit,
Yürüyor koskoca millet,
Yürüyor başta Atam,
Devrim devrim geçiyor memleketi,
Tepelerden gece gündüz aşıyordu.
Med miydi, cezir miydi bilinmez,
Bir seyrediyor şöyle uzaktan uzağa,
Bir yaklaşıyordu.

"Rabbim yeni bir mucize versin, diye Türk'ü
Gönderdi bu dünyaya muhakkak Atatürk'ü."
Böyle söylerdi kesik kollu dedem.
Gördüler de analar babalar o kara günleri,
"Allah gönderdi Gazi'yi,
Allah yüzümüze bakmış." Dediler.
Ama bir gün
Bir sisli kasım sabahı
Dağ başını duman almış, kardeşim;
Gün doğmayacakmış, dediler!

Baktım ki bütün gökyüzü baştan başa تنها
Bir kapkara matem sarıyor memleketi,
Her sineyi bir kapkara yas dolduruyor,
Ev ev bacalardan taşıyordu.

.....

Bir sisli kasım sabahı baktım
Hâlâ vuruyor nabızlarımızda
Hâlâ yaşıyordu.
Lâkin kesilip dinmedi ruhumda o sancı,
Hâlâ o yetim bakışlarımda
Donmuş bir avuç hâtıra kalmış!
Dağ başını duman almış kardeşim,
Dağ başını duman almış!

Bekir Sıtkı ERDOĞAN

Dahi-i Teceddüd'e (Abdülhak Hamid TARHAN)

DAHİ-İ TECEDDÜD'E

Büyük gazâ, büyük zafer bu inkılâp!
Büyük gazâ tagallübe...
Büyük zafer taassub u teseyyübe
Gazâ-yı Mustafa Kemal

Evet, cehalete ilmin bu bir büyük zaferi.
Cihan - şümül olacaktır onun bu şaheseri!
Yarın bu seyre denir kahramanların seferi...
Kuvâ-yı Mustafa Kemal
Dehâ-yı Mustafa Kemal!

Abdülhak Hamid TARHAN

Geçmişten Günümüze Atatürk şiirleri

Gazi Destanı / (Aşık HASAN)

GAZİ DESTANI

Gücüm yetse keşke yazsam bir destan
Okunsa istekle nihayete dek
Başımızda her gün o Başkumandan
Methini söylerim kıyamete dek

Onunçün açılır sümbül menekşe
Cihanda adını söyler her köşe
Nüfuzu yürüdü dağ ile taşa
Methini söylerim kıyamete dek

On yılda yüzlerce yılı aştırdı
Şanlı geçmişleri deşti deştirdi
Okuyup yazmayı kolaylaştırdı
Methini söylerim kıyamete dek

Varsın geçsin benim yaşıım yetmiş
Son on yılda gördüm en büyük işi
İster er meydanı böyle er kişi
Methini söylerim kıyamete dek

Geçit tünel oldu her çetin kaya
Şimdi tirendeyiz yürürdük yaya
Dünya imreniyor Gazi Paşa'ya
Methini söylerim kıyamete dek

Sohbetinin doyum olmaz tadına
Odur haklarını veren kadına
Aşık Hasan derler benim adıma
Methini söylerim kıyamete dek

Arık toprağa yaslanı yaslanı
Sığır güderken yazdım ben bu destanı
Nasıl methedeyim böyle aslanı
Methini söylerim kıyamete dek

Aşık HASAN

Gazimize / (Orhan Seyfi ORHON)

GAZİMİZE

Büyük küçük her ferdi asırlarca bu yurdun
Emekleyip dururken köhne izler üstünde;
Sen o kartal pençenle tutup bizi uçurdun
Aşılamaz ne dağlar, ne denizler üstünde.

Kurur senin nurunla izleri gözyaşının,
Düşmanları titretir çatılışı kaşının.
Bir güneş tesiri var o ilâhi başının
Karanlıklara düşmüş ümitsizler üstünde.

Sen çürümüş, dağılmış bir cesede can kattın:
Mezarından çıkarttın, semalara fırlattın;
Yeni baştan şerefli bir âlemi yarattın:
Bu derece hakkın var senin bizler üstünde.

Titriyor İstanbul'un sevinçle her bucağı,
"Gel!" diyor bir el gibi sana vatan sancağı;
Kapanıp öpmek için basacağın toprağı,
Bütün şehir bekliyor seni dizler üstünde.

Orhan Seyfi ORHON

Gidiyor / (Orhan Seyfi ORHON)

GİDİYOR

Gidiyor, rastgelmez bir daha tarih eşine;
Gidiyor on yedi milyon kişi takmış peşine!

Gidiyor, sonsuz olan kudreti sığmaz akla;
Gidiyor, göğsünü çepçevre saran bayrakla.

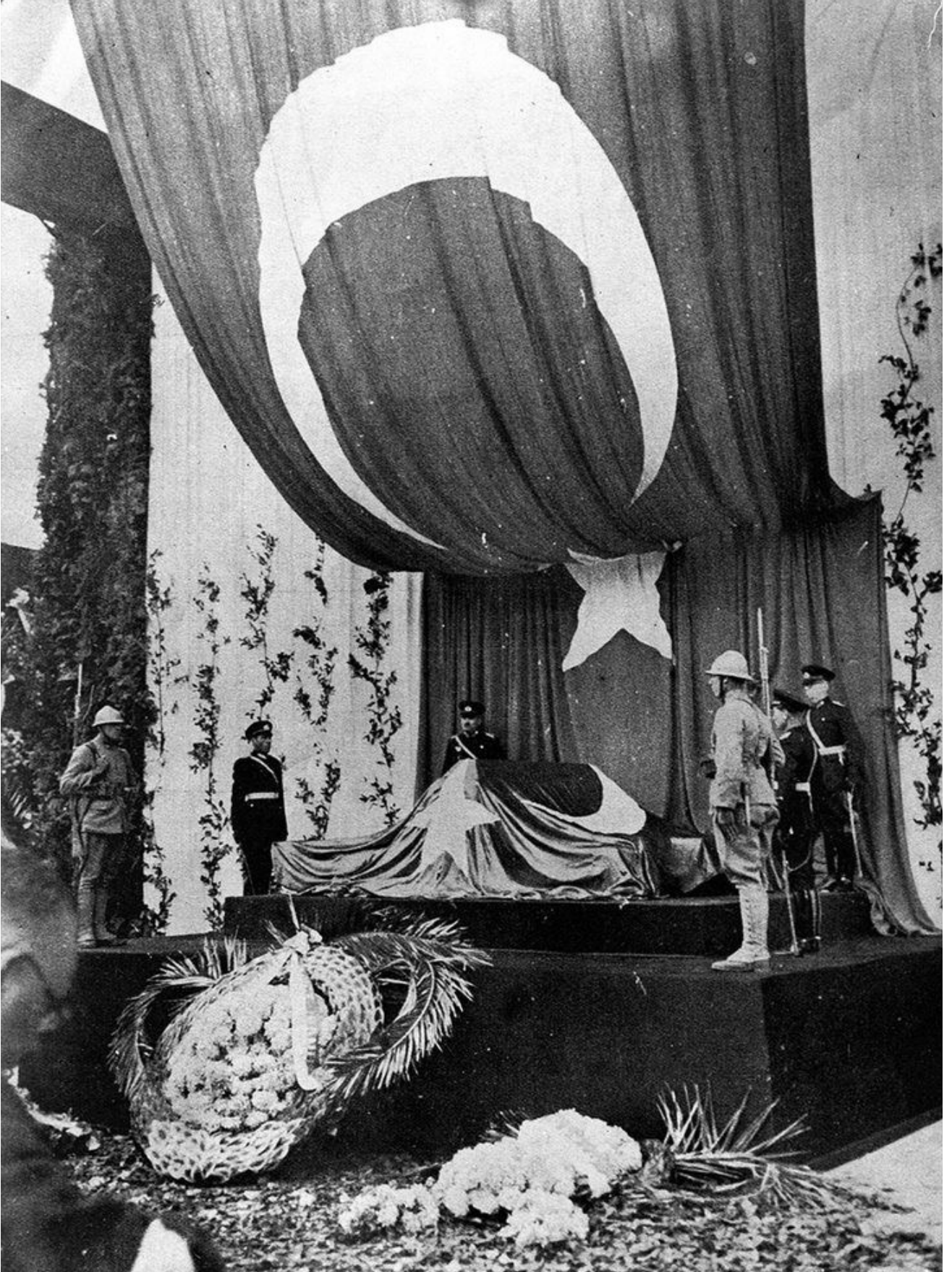
Gidiyor, izleri üstünde birikmiş yaşlar;
Gidiyor, yerde kılıçlarla eğilmiş başlar.

Gidiyor, harbin o en korkulu aslan yelesi;
Gidiyor, sulhun ufuklarda yanan meşalesi!

Yine bir devr açacakmış gibi en başta o var;
Haykıran seste o var, sessiz akan yaşta o var.
Siliyor ruhunun ulviliği fani etini,
Çiziyor ufka batan bir güneşin heybetini.

Büyüyor, gökten inip toprağa yaklaştıkça;
Büyüyor gitgide gözlerden uzaklaştıkça.

Orhan Seyfi ORHON

Havza Yollarında Mustafa Kemal (Ceyhun Atuf KANSU)

HAVZA YOLLARINDA MUSTAFA KEMAL

Muhmur dağın başında bir duman, bir duman,
Mustafa Kemal'in başında daha bir duman
Dağ düşünür gündüz gece başından duman gitmez,
Mustafa Kemal düşünür gündüz gece başından duman
gitmez,

Dağların başında duman eksik olmaz,
Soy yiğidin başından duman eksik olmaz.
Mahmur dağının dumanlarına baktı da dedi.
Mustafa Kemal, Köroğlu olmak ne güzel şu dağlarda,
Tutmak gece gündüz denizlerin yolunu, yol vermemek,
Üşümek, ateş yakmak, yola düşmek ne güzel,
Bölmek orta yerinden gemilerin getirdiği güneşi,
Bir sana bir bana vermek ne güzel!

Çakal dağının eteğine vardı ki Mustafa Kemal,
Vakit alaca karanlık, dağın eteğinde bir kahve,
Kahvede düze inmiş eşkıyalar, Karadeniz uşakları,
Kaynıyor Erzurum işi semaver, çay demleniyor.
Uyanmış su, gözleri adamların, susuz gözleri sıcak,
Mustafa Kemal baktı, tanıdı, hepsi halk.

Oturdular, hep beraber çay içtiler,
Ordan burdan, dereden tepeden konuştular,
Sabah güneşi gelip bağdaş kurdu bir yana,
Yarı karanlıktı yüzleri birden aydınlandılar,

Acı çekmiş, susamış, dağ çizgileri sert
Mustafa Kemal'in gözlerinde tek tek ışıdılar.
Çıktı kavak yaylasına "oh!" dedi, Mustafa Kemal,
Ölmez be, insan bu vatani sevince,
Halk kokusudur, güller çimenlerden gelir,
Ovaları sürenler aşağıda, ormanlarda bıçkı sesleri,
Dağılmış Mahmur dağının dumanları
Çekip cümle türküleri bir dere ısıltısıyla akar.

Havza'ya vardım ki, kulağımızı koyalım bir,
Bağımsız yaşamak diyelim bir, dinle ne ses verir?
Havza pazarına inmiş allı morlu köylüler,
Çıkarlar ormanlardan gizli gizli çağıralım, bir,
Gelirler toplanırlar ateşimize, onlar için yaktık,
Özgür yüreklerin soluğunu üflesinler bir.

Sevelim dedi, Mustafa Kemal, sevelim bir,
Selâm verelim bir, selâm alalım bir,
Halk olmak ne güzel şeydir arkadaşlar,
Şu sabah çayını içelim bir, kardeşçe sıcak.
Yüzümüzü yunalım şu dereden bir,
Sonra kursunlar darağacını kavgamıza,
Asarlarsa assınlar bizi düşlerimizden!

Ceyhun Atuf KANSU

İstiklal Savaşında Mustafa Kemal (Sabih ŞENDİL)

İSTİKLAL SAVAŞINDA MUSTAFA KEMAL

Şöyle bir doğruldu Mustafa Kemâl
Kıratının üstünde göklere doğru
Dağlar arasından yükselen
Tunçtan bir heykele benziyordu.
Bakışları vardıkça mesafeler ötesine
Belliymiş kaynaştığı gözlerinde
Masmavi okyanus dalgalarına benzer
Düşünce dalgalarının,

Zafer, diyordu da başka bir şey demiyordu,
Yüzünün bütün çizgileriyle bu kahraman
Hissetmişti zaferin kokusunu kırat bile
Yerinde duramıyordu.
Mağrurdu diğer atlara karşı
Bir Mustafa Kemâl taşıdığında üstünde
Dünyalara bedel.

Bir bakışı vardı tepelerden ovalara
İnan bir bakışı Mustafa Kemâl'in
Peşinden yürüyordu binlerce kahraman
O'nun zafere inandığı kadar zafere inanan binlerce insan.
Şöyle bir doğruldu kahramanlar kahramanı
Kıratının üstünde göklere doğru
Sabah oluyorken güneşin ilk ışıkları altında
Tunçtan bir heykele benziyordu.

Sabih ŞENDİL

Mustafa Kemal Havası / (Edip AYEL)

MUSTAFA KEMAL HAVASI

Köylülerin oturduğu bir kahvede
Söz edilirken güz ekiminden birdenbire
Şavk vurması gözlere ulusal imeceden
Doğrulup kalması bir ulusun, öyle bir hava.

Aşka benzer, şevke benzer, Ferhad'ın dağ delmesi
Künk döşemesi, su çekmesi Amasya'ya
Mustafa Kemal'in kağnıları taş taşıırken
Ulu yapıların yükselmesi, öyle bir hava.

Bir savaş alanı ovalarda, tepelerde
Sakarya'dan uzun, Sakarya'dan zor
Ve Mustafa Kemal atlısının getirdiği haber:
Düşman bozulmuş gidiyor, öyle bir hava.

Herkes kurtuluş ordusunun eri gibi
Yeniden bir alan savaşı verir gibi,
Gerilik, karanlık, yoksulluk karşısında,
Dumlupınar zaferi gibi, öyle bir hava.

Düş gibi, yarın gibi, hemen yarın gibi
İki bin rakımlı tepe alınmış gibi,
Davul zurna şenlik dernek köylerde
İzmir'e varılmış gibi, öyle bir hava.

Öyle sade, öyle umutlu, öyle halkça,
Güzel işlere doğru kavak gölgesi yollardan,
Çankaya'daki bağ evinden bir sabah sanki,
Ankara'ya iniyor Mustafa Kemal, öyle bir hava.

Sivas köylüklerinde buğday yetiyor,
Halkım yamasız urbalar içinde,
Mustafa Kemal'in kara tahtası başında
Herkes dilediğini yazıyor, öyle bir hava.

Ölünün toprak bölünmüş, yaşayana verilmiş,
Emek kul olmaktan kurtarılmış
Gül açıyor bahçelerde tütün, mısır, incir
Şıkır şıkır oynuyor kızların ellerinde, öyle bir hava.

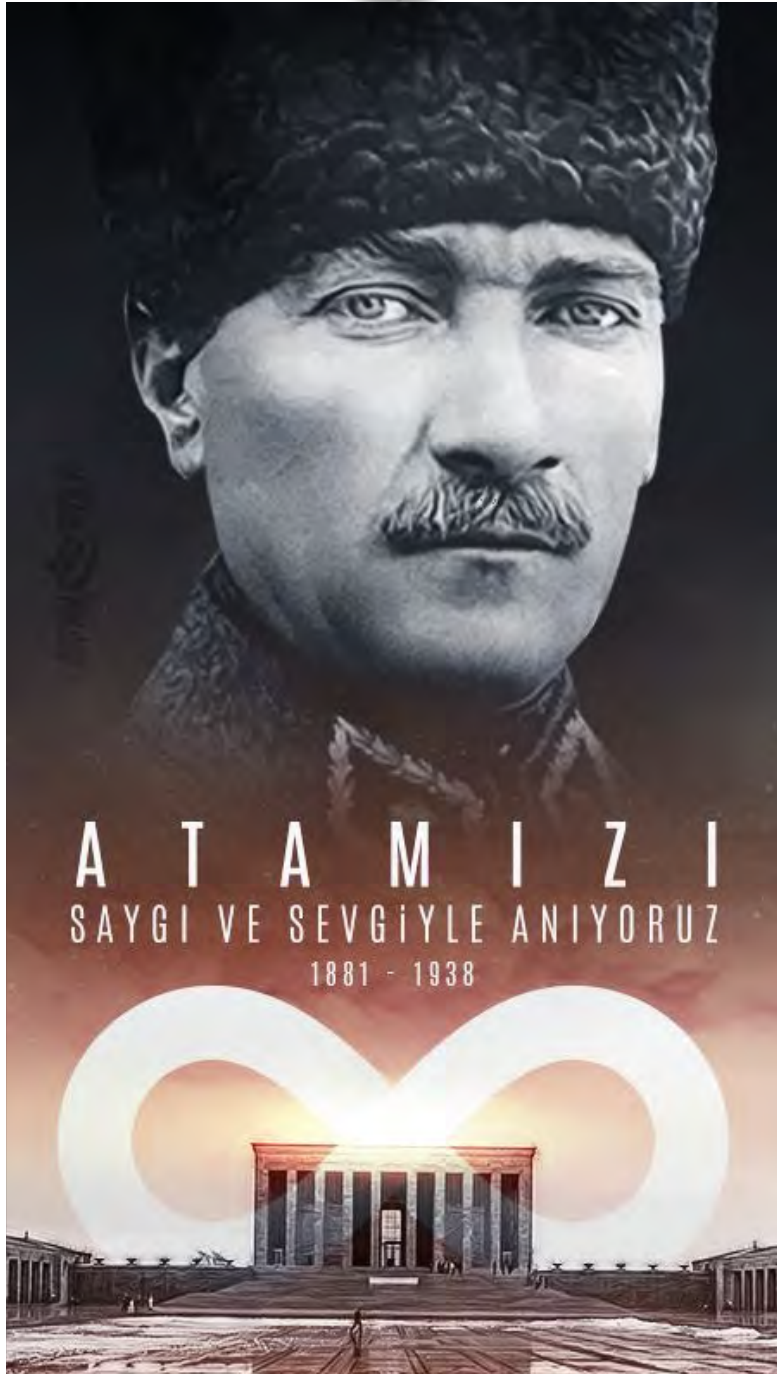
Köy okulunun bahçesine bayrak çekilende
Selâm durmamız kardeşliğe ve insanlığa
Kardeşliğe bayrağımızdan bir şey katmamız,
Güller katmamız insanlığa bayrağımızdan, öyle bir hava.

Ve en güzeli demiryollarımızdan sanki
Mustafa Kemal geçecekmiş gibi,
Soracakmış gibi bize ıssız istasyonlarda,
Ne yaptınız? Yaptıklarımızın sevinciyle, öyle bir hava.

Sularda çamur yok, dupduru bir ırmak
Gönüllerimizin ta içinden akıyor
Kardeşlik denizine aşk dalgalarıyla,
Kıyısına yaşantıların güller bırakarak, öyle bir hava.

Şiir diyeceksiniz, insanlığın kız kardeşi şiir
O mu? Bağımsızlık gülü emek menekşesi
Bir seher tazeliğiyle sarmış ulusumuzu
Mustafa Kemal havasında gelecektir... öyle bir hava

Edip AYEL

Mustafa Kemal'den Konuştuk / (Özker YAŞIN)

MUSTAFA KEMAL'DEN KONUŞTUK

-Bir Nine Söyledi-

Anlatması güçtür oğul,
O ilk gençlik dünyamızın
Masal kahramanıydı.
O her genç kızın
Düşlerindeki altın saçlı yiğit,
Biliyorduk O'nun bastığı kara toprakta
Otlar yeşerecekti.

Anlatması güçtür oğul,
Bir kara duman sarmıştı yurdumuzu;
Dört koldan hain düşman sürüleri,
Dört koldan vahşet, keder.
Ama yitirmedik umudumuzu,
Biliyorduk mavi gözlü kahraman
Bir gün gelecekti...

Özker YAŞIN

Mustafa Kemal'in Güvercin'i (Arif Hikmet PAR)

MUSTAFA KEMAL'İN GÜVERCİN'İ

Bir güvercin uçurdular İstanbul'dan Anadolu'ya,
Mustafa Kemal'in ellerinden hız alırdı.
Kınalı topuklarıyla lâcivert semalara
Büyük rüzgârla yükselir, alçalırdı.
Mustafa Kemal'in ellerinden hız alırdı.

Ateşli bahçelerde ötüşen kuşlar vardı,
Güvercin barış türküleri söylerdi her sabah.
Mustafa Kemal'i gördü mü dünyalar ona dardı,
Mavi kanatlarına işlenmedi bir günah
Güvercin barış türküleri söylerdi her sabah.

Bir yıl Ankara Kalesinde, bir yıl Rasattepe'de,
Edebi şarkılarla dalgalanan bayraktır.
Bir yıl Sakarya suyunda, bir Kocatepe'de;
İyilikle beslenmiş duygulu bir topraktır.

Ebedî şarkılarla dalgalanan bayraktır.
Mustafa Kemal'i öylesine severdi Güvercincik,
Mavisini gözlerinden, sarısını saçlarından almış.
Her sabah omzuna konup derdi ona: Kemalcik,
Daima insanlara dost elini uzatmış
Mavisini gözlerinden, sarısını saçlarından almış.

Arif Hikmet PAR
Kartal Bakışlı Deha'dan:

Mustafa Kemal'in Atı (Behçet Kemal ÇAĞLAR)

MUSTAFA KEMAL'İN ATI

Daha da parlamıştı güzelleşmişti al at
Mustafa Kemal'in bindiği günden beri.
Sanki bilinmez bir rüzgârla dolmuştu
Göge göge kalkıyordu alevden başıyla
Uçar ayaklariyle oyuyordu yeri.

Kimseyi bindirmiyordu üstüne artık
Bindirmez ya, Mustafa Kemal'in atı o.
Bunca at arasında neden onu seçmişti,
Nasıl tutmuştu ak elini alnında
Artık dağın taşın saltanatı o

Çok zorladı suvari alayının yiğit binicileri
Al ata binebilmek imkânsız.
Öyle damarlanıyordu ki derisi bir sızı duyuyorlardı.
Öyle çılgınlaşıyordu ki köpük köpük
Nerdeyse düşecekti nârin allığıyla cansız.

Alay kumandanı aldı işi demir avucuna
Bir alay bir ata vuramaz mı gem?
Kendi denedi yanık bilgisiyle yılların,
Sustu karşıdan dehşetle,kaygıyla,hayranlıkla bütün suvariler
Al at, al at, deli ve muhteşem.

Aylar geçti aradan
Binicisiz al at başı boş dolaşıyordu.
Arpanın yulafın samanın vakti kurudu kara toprakta,
Alaya öyle nekes günler geldi ki
Kismette bir avuç ot bile bulmak zordu.

Atların yemleri gayri kısık mı kısık
Azbuza ağaç kabuğu, keçi boynuzu, küsbe.
Söyleniyordu öbür atlar aralarında al at için
"Bizimle torba takan bu, ne işe yarar,
Bu, at değil süs be."

Suvariler düşündü ki kısıma küçücük bir çare var.
Nasıl olsa faydasız,
Parmakları acılı, gözleri bulanık,
Bir sabah tımarında al atı saldılar.

Hemen çekildi al at bozkıra
Ancak bir kuşun atımı, ne çok ne az.
Alay nereye gitse o da peşinde gidiyordu ufuktan,
Kötülüyordu, bakımsız gün gün garip,
Felek kimsede parıltısını bırakmaz.

Öyle incelmişti ki boşlukta
Yaşıyan sanki rüzgârlarıydı.
Eski sevdalar kadar uzak,
Bir yaprak düşmüştü içinden,
Sarıydı.

Al at çağırmalarını duymazlığa getiriyordu,
Pişman olmuştu suvariler ta baştan ama.
Yalnız ilişğini kesmemişti hiç
Dağdaki boz kayadan kızaran gök üstünde hareketsiz
duruyordu
Her akşam istiklâl Marşı'yla yapılırken yoklama.

.....

Bir gün girdi alay en çetin savaşına
Kılıçtan arta kaldı toprak.
Yaya cengi can komadı alanda
Açıldı göğе doğru
Gönülle al kan, göğüsler ak.

Sürdü döğüş akşamaca
Şanlı alay çekilmek emrini aldı.
Ağırdı sillesi kaderin
At kopmuş, kılıç kopmuş, göğde kopmuş
Suvari alayı koca bir masaldı.

İşte ansızın hücum dört nalında al at
Gelirdi alayın önüne düşman tarafından, geri giderdi.
Şaşırdı herkes,
Herkes düşündü söylediğini ecelin:
Al at acap en derdi?

Sezdi alay kumandanı durumu hemen
At bin diye haykırdı yönlerle
Yel oldu ölümlerden öte cümlesi,

Vardılar bir solukta yamaçlardan
Düşmanın ardçı koyup kaçtığı yere.

Düştüler peşine yurda el atmışların,
Buğday büyüğüyle rahat,
Su çağlayışıyla çabuk,
Yıldız akışıyla şahlanmış
En önde bir sancak misali al at.

Alay uzandı gerisine doğru büyük düşman birliklerinin
Saldırırken cephelerden ordu.
Kılıç aydınlığı doldurmuştu bayırı düzü gökçe,
Parlarken kuvvet üstünde hak
Can ecelden görünmüyordu.

.....

Zaferden sonra çok aradı alay Mustafa Kemal'in al atını
Al at sır olmuştu yaşamakta.
Kimi uçmuş dedi ardına göğün,
Kimi yatır olmuş dedi vatanın yüce uykusu kadar
Ama bir parıltı vardı uzakta

Ki parlar bağzı günler akşam yoklamasında
Bir yele, bir köpük, bir dört nal hızıyla batı.
Nakşolur mavilik üstüne efsaneden
Bin kırmızıyla, bin rüzgârla, bin şahadetle
Mustafa Kemal'in al atı

Behçet Kemal ÇAĞLAR

Mustafa Kemal'in Kağnısı (Fazıl Hüsnü DAĞLARCA)

MUSTAFA KEMAL'İN KAĞNISI

Yediyordu Elif kağnısını,
Kara geceden geceden.
Sankim elif elif uzuyordu, inceliyordu,
Uzak cephelerin acısıydı gıcırtilar,
İnliyordu dağın ardı, yasla,
Her bir heceden heceden.

Mustafa Kemal'in kağnısı derdi, kağnısına
Mermi taşırdı öteye, dağ taş aşardı.
Çabuk giderdi, çok götürürdü Elifçik,
Nam salmıştı asker içinde.
Bu kez yine herkesten evvel almıştı yükünü,
Doğrulmuştu yola önceden önceden.

Öküzleriyle kardeş gibiydi Elif,
Yemezdi, içmezdi, yemeden içmeden onlar,
Kocabaş, çok ihtiyardı, çok zayıftı,
Mahzundu bütün bütün Sarıkız, yanı sıra,
Gecenin ulu ağırlığına karşı,
Hafifletir, inceden inceden.

İriydi Elif, kuvvetliydi kağnı başında
Elma elmaydı yanakları üzüm üzümdü gözleri,
Kınalı ellerinden rüzgâr geçerdi, daim;
Toprak gülümserdi çarıklı ayaklarına.
Alını yeşilini kapmıştı, geçirmişti,
Niceden, niceden.

Durdu birdenbire Kocabaş, ova bayır durdu,
Nazar mı değdi göklerden, ne?
Dah etti, yok. Dahha dedi, gitmez,
Ta gerilerden başka kağnılar yetiştı geçti gacıır gucur
Nasıl dururdu Mustafa Kemal'in kağnısı.
Kahroldu Elifçık, düşünceden düşünceden

Aman Kocabaş, ayağını öpeyim Kocabaş,
Vur beni, öldür beni, koma yollarda beni.
Geçer götürür ana, çocuk, mermisini askercığın,
Koma yollarda beni, kulun köpeğın olayım.
Bak hele üzerinden ses seda uzaklaşır,
Düşerim gerilere, iyceden iyceden.

Kocabaş yığıldı çamura,
Büyüdü gözleri, büyüdü yürek kadar,
Örtüldü gözleri örtüldü hep.
Kalır mı Mustafa Kemal'in kağnısı, bacım,
Kocabaşın yerine koştu kendini Elifçık,
Yürüdü düşman üstüne, yüceden yüceden.

Fazıl Hüsnü DAĞLARCA

Mustafa Kemal'in Mangası (Cahit KÜLEBİ)

MUSTAFA KEMAL'İN MANGASI

Askerler geceyi beklediler,
Bozkır gecesini!...
Sıcak toprak üstünden
Bir buğu yükseliyordu.
Yıldızlara baktı Hasan Çavuş,
Dedi: "Emme de parlak bu gece"
Bir sigara yaktı.

Mangasından teknil getirdi Memiş Onbaşı:
Aydınlı İsmail'in bacağında sızı varmış,
Tireli Hüseyin sabaha kadar uykusuz kalmış.
Bodur Ali ah diyor bir memlekete gitsem,
Yine hafiften bir türkü tutturmuş,
Giresun'lu Rüstem
Tüfeği elinden düşmez Bergama'lı Ahmet'in,
Avrat, tüfek, at,
Namus sözüdür, diyor,
Büyük taarruz bir an önce başlasın istiyor.

Az ötede Mustafa Kemal'in Çadırı
Gecede bir gümüş ehram gibi pırıldar.
Kapısında bir nöbetçi
Kulak vermiş içerdekileri dinliyor.
Silâh sesleri duyar gibi
Ürperiyor yağız teni
Kulakları pusuda bir kaplan gibi dikilmiş,
Düşünüyor Büyük Taarruzun neticesini!...

"Mustafa Kemal"i gördüm,
Bir şeyler süzüldü ışık ışık içime.
Daha dağ, daha kaleyim.
Bir başlasın top sesleri hele,
Afyon'a girmezsek iki saatte,
Öleyim" diyor...
Mustafa Kemal'in mangasında,
Korkudan eser yok
Günlerdir yarı aç, yarı tok
Bir kaşık tuzu bulunsun diye vatan macerasında,
Paşalar Paşanın kumandasında
Zaferden zafere koşuyor

Cahit KÜLEBİ

Mustafa Kemal'in Saati (Muzaffer UYGUNER)

MUSTAFA KEMAL'İN SAATİ

Mustafa Kemal derlerdi,
Sonradan duydum adını,
Beni yumuşak parmaklarile okşar,
Eğilip bakardı ışıklı gözlerle.
Ona ben gösterirdim zamanını;
Güneş ışığında, ay ışığında,
Yıldız ışığında, mermilerin ışığında.
Senelerce dolaştık beraber,
Çöllerde, dağlarda, salonlarda.
Soğukta beraber titredik.
Beraber terledik sıcaklarda.
Kalbinin atışlarını duyardım
Ve anlardım düşünüp hissettiklerini.

Çanakkale'ye gitmiştik neden sonra,
Bütün gürültülere alışmıştım.
Şehitlere, yaralılara, seslere alışmıştım.
Top sesleri, denizin gürültüsü, kalbinin sesi,
Atların, katırların o acayip kişnemesi,
Hilâl bıyıklı kahramanlar
Kanla sulanan toprak,
Göklere uçan gövde bacak,
Türklüğün inatlı mukavemeti
Ürpertirdi zaman zaman beni.

Bir gündü, amansız bir boğuşmanın sonu.
Rüzgârda susmuştu toprak gibi,
Denizde dev gibi gemiler ve gölgesi bulutların,
İleri mevzilerdeydik
Her zaman olduğu gibi,
Gözleri ufuklardaydı, eli düşüncesinde.
Düşüncelerin en incesinde...
Kalbinin atışlarını dinliyorum.
Zaman endişeliydi.

Rüzgâr durmuştu.
Bir top patladı uzaklardan,
Bir şarapnel geliyordu bize doğru.
Saliselerine varıncaya kadar hızının,
Hesapladım, hesapladım da
Önüne koyuverdim kendimi
Bir anda duruverdi tıkırtılarım,
Ama onun kalbi durmadı...

Muzaffer UYGUNER

Mustafa Kemal'ler Tükenmez (Halim YAĞCIOĞLU)

MUSTAFA KEMAL'LER TÜKENMEZ

Tükenir elbet
Gökte yıldız denizde kum tükenir
Bu vatan bu topraklar cömert
Kutsal bir ateşim ki ben sönmez
İnanın Mustafa Kemal'ler tükenmez.

Ben de etten kemiktendim elbet
Ben de bir gün göçecektim elbet
İki Mustafa Kemal'im var iyi bilin
Ben işte o ikincisi sonsuzlukta
Ruh gibi bir şey görünmez
İnanın Mustafa Kemal'ler tükenmez

Hep kardeşliğe bolluğa giden yolda
Bilimin yapıcılığın aydınlığında
Güzel düşünceler soyut fikirlerde ben
Evrensel yepyeni buluşlarda
Geriliği kovmuşum ben dönmez
İnanın Mustafa Kemal'ler tükenmez

Başın mı dertte beni hatırla
Duy beni en sıkıldığın an
Baştan sona her şeyiyle bu vatan
Sakın ağlamasın kasımlarda
Fatih'ler Kanuni'ler ölmez
İnanın Mustafa Kemal'ler tükenmez
Halim YAĞCIOĞLU

Ne Anlatılmaz Şey / (Cevdet ATMACA)

NE ANLATILMAZ ŞEY

Çoğalır ağaran günle birlik
Bu senin gücün ölümden öte
Toprağı deviren traktörde
Mutlu gürültülerinden makinelerin
Çoğalır ağaran günle birlik
Bu senin gücün ateşte
Ocakları kaynatan yeniden
Silâhların şavkıyan çeliğinde.

Gider inanmışlığımız daha yıllara
Nice öykülerini yazarız
Anıtlara kitaplara
Yaşarken evrenin üstünde
Sen erkinlik adına
Sen kavgadan önce barış
Gider inanmışlığımız daha yıllara
Büyürken oğullarımız, kızlarımız.

Duyuyor musun ne anlatılmaz şey
Milyonların korosunda
Uğul uğul kasım yeli
Dolanır dağ taş şehir köy
Iraksın hem o kadar yakın
Tedirgin sabahın oluşunda
Duyuyor musun ne anlatılmaz şey
Kuşun kurdun susuşunda.

Cevdet ATMACA

O Geliyor / (Celal Sahir EROZAN)

O GELİYOR

Yıl, 1919,
Mayısın on dokuzu.
Kızaran ufuklardan kaldırıyor başını
Yeryüzüne can veren
Cana heyecan veren
Al yüzlü oğan güneş!
Takanın burnu nasıl Karadeniz'i yırtar;
Siz de bir anda öyle yırtınız uykunuzu,
Uyanın Samsunlular!
Kurutacak gözlerde umutsuzluk yaşını
Al yüzlü oğan güneş!
Bugün Çaltı burnundan gülerek doğan güneş!

Yıl, 1919,
Mayısın on dokuzu.
Uyanın Samsunlular!
Uyumak ölüme eş,
Diriltin ruhunuzu.
Ufukta bir gemi var!

Fakat bu gemi niçin böyle yavaş geliyor?
Acaba yolu mu az, yoksa yükü mü ağır?
Bu gemi umut yüklü, inan yüklü, hız yüklü;
İçinde bu vatanın derdiyle yanan bağır,
Kurulacak yarını düşünen baş geliyor.
Bir baş ki gökler gibi bir küme yıldız yüklü!
Bu gemi onun için böyle yavaş geliyor

Yıl, 1919,
Mayısın on dokuzu.
Ufukta duran gemi gitgide yaklaşıyor
Sanki harlı bir ateş
Yakıyor ruhumuzu.
Beklemek üzüntüsü her gönülden taşıyor.
Üzülmemek elde mi?
Hız yüklü, inan yüklü, umut yüklü bu gemi!

O umut yayıldıkça ruhlara sıcak sıcak,
O hız doldukça bütün damarlara kan gibi,
Gizli gizli inleyen her yürek canlanacak,
Ateşler püskürecek uyanan volkan gibi!

Gittikçe büyükleşen
Gölgene dikilmekten
Karardı gözlerimiz.
Koş, atıl, gemi, sana engel olmasın deniz!

Ak saçlı dalgaları birer birer kes de gel!
Kuşlar gibi uç da gel, rüzgâr gibi es de gel!

Celal Sahir EROZAN

O Gün / (A. Celâl ŞİMŞEK)

O GÜN

Sarı yapraklarını döküyordu ağaçlar
O gün bir garip güneş doğuyordu;
Sonra birden duruverdi zaman
Kulak kesildi ağaçlar, taşlar
Seyhan nehrine baktım
İçin için ağlıyordu.

Bir korkulu rüzgâr esiyordu
Karanlık sarmıştı dört bir yanı
Susuyordu insanlar, susuyordu Taş-köprü
Ağlıyordu herkes, ağlıyordu zaman
Kıyamet mi kopuyordu ne var?

Kollarımdaki kitaplarım yere düştü birden,
Elim-ayağım tutuldu,
Baktım çocuklara ağlıyordu,
Ağlıyordu bütün Türkiye
O gün karanlık bir rüzgâr esiyordu
Ve son yapraklarını döküyordu ağaçlar...

Güneş tutulmuş gibiydi o gün,
Güneşin yası var dediler etraftan
Bugün dünyanın yası var.
Seyhan nehrine baktım hâlâ ağlıyordu
Bir bir eğilmişti Toroslar.

Baktım her yanda bir üzünç,
Baktım her yanda bir eksik,
İşimizi gücümüzü elden bırakıp
O gün saat dokuzu beş geçe
Tarihle birlikte ağladık.

10 kasımdı o gün,
Kimi dedi, kıyamet koptu bugün
Kimi dedi keşke kıyamet kopsaydı,
Kimi dedi, benim canımı al Tanrım, O'nun yerine;
Yalnız gökyüzünde bir çift mavi göz
Işık tutuyordu yeryüzüne
Bakışları nur gibi aydınlık.

O gün dağların en büyüğü devriliyordu
Bir güneş batıyordu yalın kılıç
Yas tutuyordu herkes.
İşte o gün içimizde Atatürk
Yeniden bir güneş gibi doğuyordu.

A. Celâl ŞİMŞEK

O'nsuz / (Ziya Osman SABA)

O'NSUZ

Ah işte duyuyorum mesut günler içinden,
Sana "sevimli yüzün asla solmasın" diyen,
Bütün adınla dolu o coşkun şarkıları...
- Sen öldüğün için mi şimdi bayraklar yarı?
Görüyorum ilk defa seni gördüğüm günü;
Altından, alkışlarla geçiyorsun bir takın.
O gün bana gelmiştin babamdan daha yakın
Meğer duyacakmışım bir sabah öldüğünü...
Meğer görecekmışız bir sabah gidişini,
İstanbul'un önünden son defa geçişini...
Bizler seninle nasıl, ne kadar beraberdik,
Bizler ki az sıkılsak "O başımızda" derdik;
Nasıl yok bileceğiz o güzel güneş yüzü?
Ana, baba değil bu, bizler Ata öksüzü
Tatmadık, bilmiyoruz bu bambaşka yarayı,
Öğret bize yarabbim ah O'nsuz yaşamayı!

Ziya Osman SABA

O'nun Sesi / (Yusuf Ziya ORTAÇ)

O'NUN SESİ

Söylüyor birer güneş yakarak bağrımızda,
Bir tarihi yolundan çevirecek sözleri.
Yirmi milyon bakışla ışıldıyor gözleri,
Toplayıp bir milletin bütün ümitlerini.

Bir kan gibi gezerek yurdun damarlarını
Bu ses bir yürek gibi her göğüste atıyor.
Bu ses yurdu sevgiden bir kolla kuşatıyor,
Doğmamış nesillerine kurutarak terini.

Çelikten bir set gibi dağıtarak rüzgârı
Aşacak üzerinden mesafeyle zamanın,
Yanacak ocağında yarın her fabrikanın
Ve bu sesle dönecek yarının motorları.

Yusuf Ziya ORTAÇ

Sayende / (Orhan Şaik GÖKYAY)

SAYENDE

Bir tünelden çıkmış tren gibiyim,
Sağım solum, baktım, günlük güneşlik...
Ben bende değilken ben ben gibiyim,
Doldu içimdeki ölümcül boşluk
Sayende...

Topların yankısı bir uçtan uca;
Yağız erler yürür, yüceden yüce;
Şakıyan kılıçlar şavk verir gece;
Düzlere dönüşmüş kapkara taşlık
Sayende...

Denizler yarışmış, dağlar yarışmış;
Kara günler geçmiş, bayram erişmiş;
Ne etmişsen, kurtla kuzu barışmış;
Kokular sürünmüş eser bir hoşluk
Sayende...

Kuşlarım ötüşür, dallar benimdir;
Susmuşken söyleyen diller benimdir;
Ellerin aldığı iller benimdir,
Savaşa barışlar etmede eşlik
Sayende...

Yücelere ağdım, bayrakçasına;
İlkyazda yeşeren toprakçasına;
Söyler Gökyay'ım bu dil hakçasına;
Sevinçten, kıvançtan gözdeki yaşlık
Sayende...

Orhan Şaik GÖKYAY

Şu Sonsuz Koşu (Ceyhun Atuf KANSU)

ŞU SONSUZ KOŞU

Samsun'a ayak basmış kahraman bugün,
Çayır, çimen yeşermiş zafer yolunda.
Davul zurna sesinde şahlanır düğün,
Gönlüm coşup öter bir bahar dalında.

Ata'nın rüyasına gelincikler sun,
Emek bahçelerinin güzel gülünü.
Bir sonsuz bir sabahtayız... o uyusun,
Sevincimiz coşturur onun gönlünü.

Nasıl çıkmış bir saban Samsun'dan yola
Dağlardan dağlara o zafer türküsü,
Şahlanıp bayrak çekmiş her eski kola,
Taze bir bahar açmış yurdun gözünü.

Al bayrağım Ankara kalesinde hür,
Dalgalanmakta altın bir çağa doğru,
Yeni kahramanlar kol kol, boy boy yürür
Şu karlı dağlardaki bayrağa doğru.

19 Mayıs'ın hür başına çelenk,
Kiraz mevsimi, gençlik ayı, gül ayı.
Bir bahar bahçesinde gönüller renk renk,
Şu sonsuz koşuya bak, sarmış yaylayı.

Ceyhun Atuf KANSU

Büyük Misafir / (Faruk Nafiz ÇAMLIBEL)

BÜYÜK MİSAFİR

Bir sevinç incilemiş gözleri yaşlar yerine,
İzi üstünde gül açmış kapanan her yaranın.
Bir bahar yağmuru halinde derinden derine
Çağlıyor her yanı alkışla yeşil Marmara'nın.

Bu misafirdir, inan memleketin neyse varı,
Böyle bir yüz mü görür bir daha fâni ömrün?
Gelin ay Bahr-i Muhit'in köpüren dalgaları,
Kırk asırlık yolu bir hızda alan Türk'ü görün

Faruk Nafiz ÇAMLIBEL

Atatürk'e Ağıt / (Aşık VEYSEL)

Atatürk'e Ağıt

Ağlayalım Atatürk'e
Bütün dünya kan ağladı
Başbuğ olmuştu mülke
Geldi ecel can ağladı

Şüphesiz bu dünya fani
Tanrı'nın aslanı hani
İnsi cinsi cem'i mahluk
Hepsi birden ağladı

Doğu batı cenup şimal
Aman tanrım bu nasıl hal
Atatürk'e erdi zeval
Amir memur altın kürsü
Yas çekip mebsan* ağladı

İskender-i Zülkarneyin
Çalışmadı bunca leğın
Her millet Atatürk deyin
Cemiyet-i akvam ağladı

Atatürk'ün eserleri
Söylenecek bundan geri
Bütün dünyanın her yeri
Ah çekti vatan ağladı

Fabrikalar icat etti
Atalığın ispat etti
Varlığın Türk'e terk etti
Döndü çark devran ağladı

Bu ne kuvvet bu ne kudret
Vardı bunda bir hikmet
Bütün Türkler İnönü İsmet
Gözlerinden kan ağladı

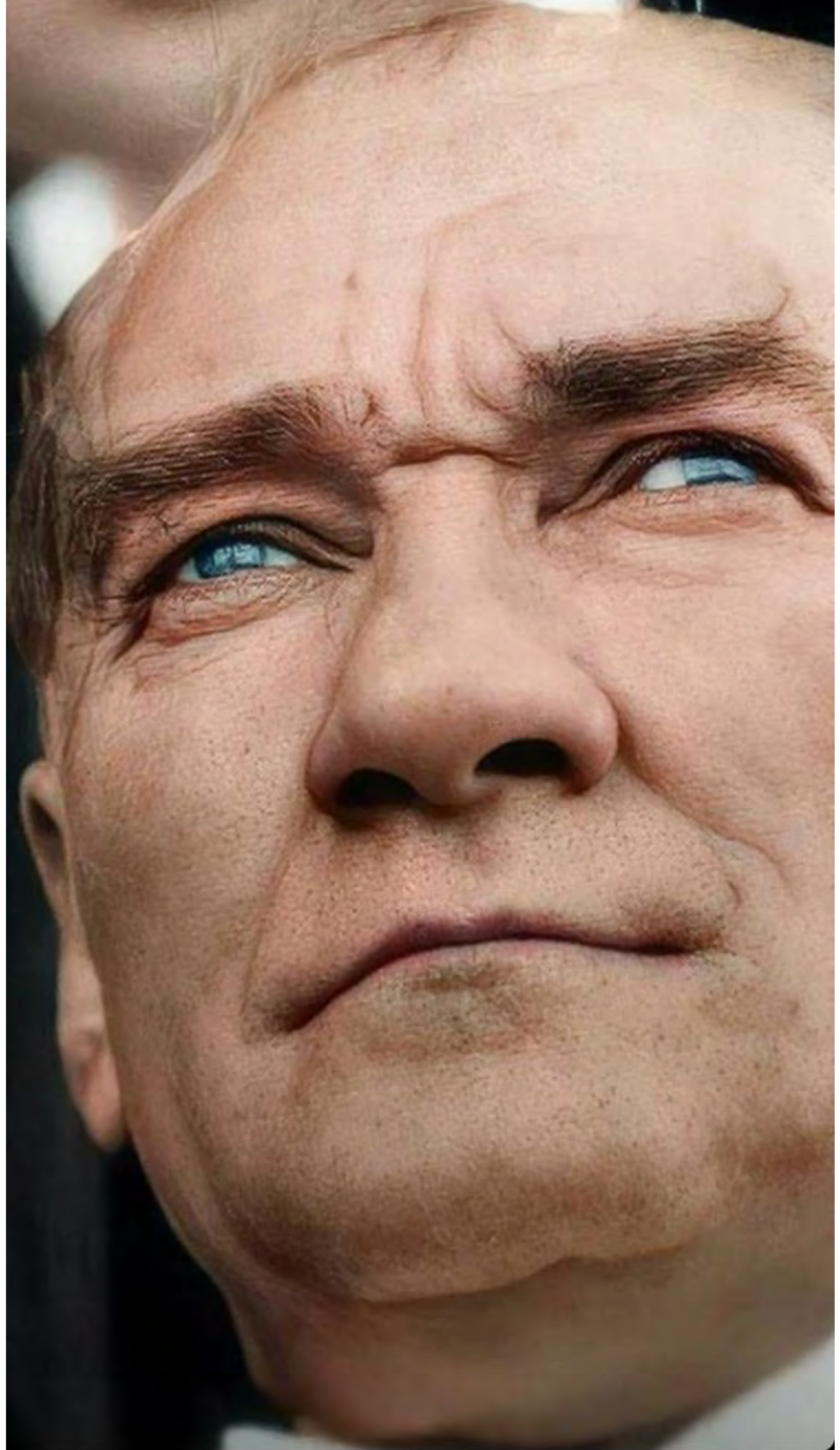
Tren hattı tayyareler
Türkler giydi hep karalar
Semerkand'ı Buhara'lar
İşitti her yan ağladı

Siz sağ olun Türk gençleri
Çalışanlar kalmaz geri
Mareşal Fevzi'nin askerleri
Ordular teğmen ağladı

Zannetme ağlayan gülmez
Aslan yatağı boş kalmaz
Yalınız gidenler gelmez
Felek-el mevt'in elinden
Her gelen insan ağladı

Uzatma Veysel bu sözü
Dayanmaz herkesin özü
Koruyalım yurdumuzu
Dost değil düşman ağladı

Aşık Veysel ŞATIROĞLU

SON